

UZASADNIENIE

W dniu 18 maja 2021 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie możliwości popełnienia przez radcę prawnego J. L. przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na naruszeniu zasad etyki, a to naruszeniu postanowień art. 3 ust 3 ustawy o radcach prawnych oraz 15 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, dalej jako (...)) w zw. z art. 38 ust. 5 – 7 oraz art. 49 (...) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych polegające na udzieleniu wywiadu w stacji (...) dostępnego na portalu YouTube pod adresem (...) (...) (...) **__mnl** i oznaczonego tytułem „PILNE! G. ZGNIJE w więzieniu?! P. w sprawie (...)! Dosięgnie ich Sprawiedliwość?”, w którym radca prawny J. L.:

1)

ujawnił informacje o prowadzonych sprawach sądowych przeciwko (...), w tym np. sprawie Pani A. o ochronę dóbr osobistych, które dotyczyły:

a)

stanu faktycznego tych spraw,

b)

dokonywanych przez radcę prawnego jako pełnomocnika procesowych czynności dowodowych (poświadczone notarialnie zrzuty stron internetowych, wniosek o opinię biegłego sądowego – lekarza psychiatry i psychologa, wniosek o przeprowadzenie dowodu z nagrania wywiadu przeprowadzonego z biegłym sądowym złożony w sprawie prowadzonej przed sądem (...)),

c)

argumentacji użytej w obronie interesów reprezentowanej strony, w tym z przytoczeniem sporządzonych w sprawie pism procesowych,

d)

ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy różnych instancji (np. co do własności rachunku bankowego) oraz treści postanowień podejmowanych przez Sądy na różnych etapach postępowania (odmowa dopuszczenia dowodów wnioskowanych przez stronę przeciwną (biegłych sądowych z zakresu informatyki))

e)

treści zeznań świadka złożonych w prowadzonych przez niego postępowaniach cywilnych i karnych,

2)

zwracał się do strony przeciwnej informując o planowanych czynnościach w kolejnych sprawach sądowych polegających na wykorzystaniu materiału dowodowego uzyskanego przez dokonanie zrzutu stron internetowych w kolejnych sprawach, a także gromadzeniu innych środków dowodowych,

3)

komentował działania sądów i wydawane przez nie wyroki w prowadzonych sprawach w sposób pejoratywny w następujący wskazując: „jeśli chodzi o opinie biegłych językoznawców to one występują w sprawach, które są inicjowane przez (...) no i tam się oczywiście dzieją najróżniejsze cuda, że tak się wyrażę. To są w ogóle rzeczy... no niepojęte... co ci ludzie potrafią wymyśleć za bzdury, z powodu których później są wydawane wyroki skazujące, też

często bezrefleksyjnie, bo po co się zastanawiać nad tym co taki jakiś szaman językowy weźmie wymyśli, tak? No, sąd ma gotowca, najlepiej przyklepać i niech się potem ofiara martwi.”

4)

negatywnie wypowiadał się o działaniach prokuratury i biegłych sądowych w prowadzonych sprawach, przy czym w obu przypadkach uzasadnienie nie miało charakteru merytorycznego, a ośmieszający obie instytucje, w przypadku prokuratury kwestionował potrzebę istnienia jednostki do zwalczania przestępstw związanych z tzw. „mową nienawiści” i sugerował skierowanie uwagi raczej na kradzieże rowerów, a w przypadku biegłych sądowych z zakresu językoznawstwa – przejawiając – krytykował formułowane przez nich w opiniach wnioski i oceny.

W dniu 20 czerwca 2021 r. radca prawny J. L. złożył pismo z wnioskiem o umorzenie postępowania w sprawie.

W dniu 19 lipca 2021 r. Rzecznik Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. przedstawił radcy prawnemu J. L. postanowienie o przedstawieniu zarzutów, o to że: 4 lutego 2021 r. udzielił wywiadu w stacji (...) dostępnego na portalu YouTube pod adresem (...) (...) (...) mnI i oznaczonego tytułem „PILNE! G. ZGNIJE w więzieniu?! P. w sprawie (...)! Dosięgnie ich Sprawiedliwość?” w którym:

1)

ujawnił informacje o prowadzonych sprawach sądowych przeciwko (...), w tym np. sprawie Pani A. o ochronę dóbr osobistych, które dotyczyły:

a)

stanu faktycznego tych spraw,

b)

dokonywanych przez radcę prawnego jako pełnomocnika procesowych czynności dowodowych (poświadczone notarialnie zrzuty stron internetowych, wniosek o opinię biegłego sądowego – lekarza psychiatry i psychologa, wniosek o przeprowadzenie dowodu z nagrania wywiadu przeprowadzonego z biegłym sądowym złożony w sprawie prowadzonej przed sądem (...)),

c)

argumentacji użytej w obronie interesów reprezentowanej strony, w tym z przytoczeniem sporządzonych w sprawie pism procesowych,

d)

ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy różnych instancji (np. co do własności rachunku bankowego) oraz treści postanowień podejmowanych przez Sądy na różnych etapach postępowania (odmowa dopuszczenia dowodów wnioskowanych przez stronę przeciwną (biegłych sądowych z zakresu informatyki))

e)

treści zeznań świadka złożonych w prowadzonych przez niego postępowaniach cywilnych i karnych,

2)

zwracał się do strony przeciwnej informując o planowanych czynnościach w kolejnych sprawach sądowych polegających na wykorzystaniu materiału dowodowego uzyskanego przez dokonanie zrzutu stron internetowych w kolejnych sprawach, a także gromadzeniu innych środków dowodowych,

3)

komentował działania sądów i wydawane przez nie wyroki w prowadzonych sprawach w sposób pejoratywny w następujący wskazując: „jeśli chodzi o opinie biegłych językoznawców to one występują w sprawach, które są inicjowane przez (...) no i tam się oczywiście dzieją najróżniejsze cuda, że tak się wyrażę. To są w ogóle rzeczy... no niepojęte... co ci ludzie potrafią wymyśleć za bzdury, z powodu których później są wydawane wyroki skazujące, też często bezrefleksyjnie, bo po co się zastanawiać nad tym co taki jakiś szaman językowy weźmie wymyśli, tak? No, sąd ma gotowca, najlepiej przyklepać i niech się potem ofiara martwi.”

4)

negatywnie wypowiadał się o działaniach prokuratury i biegłych sądowych w prowadzonych sprawach, przy czym w obu przypadkach uzasadnienie nie miało charakteru merytorycznego, a ośmieszający obie instytucje, w przypadku prokuratury kwestionował potrzebę istnienia jednostki do zwalczania przestępstw związanych z tzw. „mową nienawiści” i sugerował skierowanie uwagi raczej na kradzieże rowerów, a w przypadku biegłych sądowych z zakresu językoznawstwa – przejawskrawiając – krytykował formułowane przez nich w opiniach wnioski i oceny,

co stanowi naruszenie zasad etyki polegające na naruszeniu postanowień art. 3 ust 3 ustawy o radcach prawnych oraz 15 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, dalej jako (...)) w zw. z art. 38 ust. 5 – 7 oraz art. 49 (...) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

W dniu 19 lipca 2021 r. obwiniony radca prawny J. L. został przesłuchany przez Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W.. W trakcie zeznań obwiniony wskazał, iż treść zarzutu jest dla niego zrozumiała, przyznał się do udzielenia wywiadu o treści wskazanej w zarzutach. Wyjaśnił motywy swojego postępowania, informując że w jego ocenie nie naruszył żadnych zasad etyki zawodowej radcy prawnego, a w końcowej fazie przesłuchania wskazał, że sposób komunikowania treści jakie przekazał w toku wywiadu powinien być bardziej wyważony i stonowany. Obwiniony oświadczył, że w przyszłości na pewno będzie miał na uwadze wymogi Kodeksu Etyki w tym zakresie oraz że powstrzyma się od dokonywania oceny prac sądów i prokuratur aby zachować najwyższe standardy wykonywania zawodu.

W dniu 20 grudnia 2021 r. do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W., wpłynął wniosek o ukaranie radcy prawnego J. L., obwinionego o to, że: 4 lutego 2021 r. udzielił wywiadu w stacji (...) dostępnego na portalu YouTube pod adresem (...) (...) (...) mnI i oznaczonego tytułem „PILNE! G. ZGNIJE W więzieniu?! P. w sprawie (...)! Dosięgnie ich Sprawiedliwość?” w którym:

1)

ujawnił informacje o prowadzonych sprawach sądowych przeciwko (...), w tym np. sprawie Pani A. o ochronę dóbr osobistych, które dotyczyły:

a)

stanu faktycznego tych spraw,

b)

dokonywanych przez radcę prawnego jako pełnomocnika procesowych czynności dowodowych (poświadczono notarialnie zrzuty stron internetowych, wniosek o opinię biegłego sądowego – lekarza psychiatry i psychologa, wniosek o przeprowadzenie dowodu z nagrania wywiadu przeprowadzonego z biegłym sądowym złożony w sprawie prowadzonej przed sądem (...)),

c)

argumentacji użytej w obronie interesów reprezentowanej strony, w tym z przytoczeniem sporządzonych w sprawie pism procesowych,

d)

ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy różnych instancji (np. co do własności rachunku bankowego) oraz treści postanowień podejmowanych przez Sądy na różnych etapach postępowania (odmowa dopuszczenia dowodów wnioskowanych przez stronę przeciwną (biegłych sądowych z zakresu informatyki))

e)

treści zeznań świadka złożonych w prowadzonych przez niego postępowaniach cywilnych i karnych,

2)

zwracał się do strony przeciwnej informując o planowanych czynnościach w kolejnych sprawach sądowych polegających na wykorzystaniu materiału dowodowego uzyskanego przez dokonanie zrzutu stron internetowych w kolejnych sprawach, a także gromadzeniu innych środków dowodowych,

3)

komentował działania sądów i wydawane przez nie wyroki w prowadzonych sprawach w sposób pejoratywny w sposób następujący wskazując: „jeśli chodzi o opinie biegłych językoznawców to one występują w sprawach, które są inicjowane przez (...) no i tam się oczywiście dzieją najróżniejsze cuda, że tak się wyrażę. To są w ogóle rzeczy... no niepojęte... co ci ludzie potrafią wymyśleć za bzdury, z powodu których później są wydawane wyroki skazujące, też często bezrefleksyjnie, bo po co się zastanawiać nad tym co taki jakiś szaman językowy weźmie wymyśli, tak? No, sąd ma gotowca, najlepiej przyklepać i niech się potem ofiara martwi.”

4)

negatywnie wypowiadał się o działaniach prokuratury i biegłych sądowych w prowadzonych sprawach, przy czym w obu przypadkach uzasadnienie nie miało charakteru merytorycznego, a ośmieszający obie instytucje, w przypadku prokuratury kwestionował potrzebę istnienia jednostki do zwalczania przestępstw związanych z tzw. „mową nienawiści” i sugerował skierowanie uwagi raczej na kradzieże rowerów, a w przypadku biegłych sądowych z zakresu językoznawstwa – przejawskrawiając – krytykował formułowane przez nich w opiniach wnioski i oceny,

co stanowi naruszenie zasad etyki polegające na naruszeniu postanowień art. 3 ust 3 ustawy o radcach prawnych oraz 15 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, dalej jako (...)) w zw. z art. 38 ust. 5 – 7 oraz art. 49 (...) w zw. z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych.

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w dniu 21 lutego 2022 r., obwiniony radca prawny J. L. nie stawił się, mimo prawidłowego wezwania obwinionego na termin rozprawy wraz z pouczeniem obwinionego o prawach i obowiązkach osoby obwinionej i przedstawieniem wniosku o ukaranie.

***W toku postępowania Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby
Radców Prawnych ustalił następujący stan faktyczny:***

Obwiniony radca prawny J. L. w dniu 04 lutego 2021 r. wziął udział w programie na żywo nadawanym przez M. Narodowe na portalu internetowym YouTube, o tytule „PILNE! G. ZGNIJE w więzieniu?! P. w sprawie (...)! Dosięgnie ich sprawiedliwość?”, znajdującym się pod adresem (...) (...) (...)_mnI. Program był prowadzony w formie wywiadu, w którym prowadzący zadawał radcy prawnemu określone pytania, a radca prawny udzielał na nie obszernych

wypowiedzi. Oprócz prowadzącego i radcy prawnego nikt więcej nie brał udziału w programie. Wywiad trwał 31 minut i 49 sekund.

Udzielając odpowiedzi na poszczególne pytania prowadzącego, w trakcie swoich wypowiedzi obwiniony:

1.

ujawnił informacje o prowadzonych sprawach sądowych przeciwko (...) (np. od 7:29 minuty nagrania, od 9:03 minuty nagrania), w tym np. sprawie Pani A. o ochronę dóbr osobistych (od 2:40 minuty nagrania), które dotyczyły:

f)

stanu faktycznego tych spraw (od 2:40 minuty nagrania),

g)

dokonywanych przez radcę prawnego jako pełnomocnika procesowych czynności dowodowych (poświadczonych notarialnie zrzuty stron internetowych (od 4:56 minuty nagrania), wniosek o opinię biegłego sądowego – lekarza psychiatry i psychologa (od 10:16 minuty nagrania), wniosek o przeprowadzenie dowodu z nagrania wywiadu przeprowadzonego z biegłym sądowym złożony w sprawie prowadzonej przed sądem (...) od 26:24 minuty nagrania)),

h)

argumentacji użytej w obronie interesów reprezentowanej strony, w tym z przytoczeniem sporządzonych w sprawie pism procesowych (od 6:24 minuty nagrania),

i)

ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy różnych instancji (np. co do własności rachunku bankowego (od 8:11 minuty nagrania)) oraz treści postanowień podejmowanych przez Sądy na różnych etapach postępowania (odmowa dopuszczenia dowodów wnioskowanych przez stronę przeciwną (biegłych sądowych z zakresu informatyki (od 16:18 minuty nagrania)))

j)

treści zeznań świadka złożonych w prowadzonych przez niego postępowaniach cywilnych i karnych (od 13:46 minuty nagrania),

2)

zwracał się do strony przeciwnej informując o planowanych czynnościach w kolejnych sprawach sądowych polegających na wykorzystaniu materiału dowodowego uzyskanego przez dokonanie zrzutu stron internetowych w kolejnych sprawach, a także gromadzeniu innych środków dowodowych (od 5:09 minuty nagrania),

3)

komentował działania sądów i wydawane przez nie wyroki w prowadzonych sprawach w sposób pejoratywny (od 15:19 minuty nagrania) w sposób następujący wskazując: „jeśli chodzi o opinie biegłych językoznawców to one występują w sprawach, które są inicjowane przez (...) no i tam się oczywiście dzieją najróżniejsze cuda, że tak się wyrażę. To są w ogóle rzeczy... no niepojęte... co ci ludzie potrafią wymyśleć za bzdury, z powodu których później są wydawane wyroki skazujące, też często bezrefleksyjnie, bo po co się zastanawiać nad tym co taki jakiś szaman językowy weźmie wymyśli, tak? No, sąd ma gotowca, najlepiej przyklepać i niech się potem ofiara martwi.” (od 16:29 minuty nagrania)

4)

negatywnie wypowiadał się o działaniach prokuratury i biegłych sądowych w prowadzonych sprawach, przy czym w obu przypadkach uzasadnienie nie miało charakteru merytorycznego, a ośmieszający obie instytucje, w przypadku prokuratury kwestionował potrzebę istnienia jednostki do zwalczania przestępstw związanych z tzw. „mową nienawiści” (od 18:24 minuty nagrania) i sugerował skierowanie uwagi raczej na kradzieże rowerów (od 18:29 minuty nagrania), a w przypadku biegłych sądowych z zakresu językoznawstwa – przejawiając – krytykował formułowane przez nich w opiniach wnioski i oceny (od 19:54, od 24:42, od 26:50 minuty nagrania).

Powyższe okoliczności faktyczne zostały ustalone przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny. Nie budziły one wątpliwości Sądu, gdyż dowodem w sprawie jest nagranie programu o tytule „PILNE! G. ZGNIJE w więzieniu?! P. w sprawie (...)! Dosięgnie ich sprawiedliwość?” utrwalone na płycie CD, a także możliwe do obejrzenia pod adresem (...) (...) (...)_mnI.

Prawdziwości przebiegu wywiadu obwiniony nie kwestionował.

Dowód:

- film umieszczony w Internecie pod adresem: (...) (...) (...)_mnI - k. 3,
- protokół z przesłuchania obwinionego z dnia 19 lipca 2021 r. – k. 59-60,

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdził popełnienie przez obwinionego radcę prawnego J. L. czynu zarzucanego mu (...) Wniosku o ukaranie z dnia 20 grudnia 2021 r.

Wskazać należy, że wyjaśnienia złożone przez obwinionego w piśmie z dnia 20 czerwca 2021 r., jak i w trakcie przesłuchania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. w dniu 19 lipca 2021 r., nie mogą zmienić oceny stanu faktycznego sprawy, ponieważ nie dotyczą one (jak również załączone przez obwinionego do pisma z dnia 20 czerwca 2021 r. wnioski dowodowe) zarzutów stawianych obwinionemu przez Rzecznika Dyscyplinarnego. Wnioski dowodowe złożone przy piśmie z dnia 20 czerwca 2021 r. ze względu na to, że nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy zostały przez Sąd oddalone.

Zgodnie z treścią art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 06 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 75) radca prawny jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystko, o czym dowiedział się w związku z udzielaniem pomocy prawnej. Ponadto w art. 15 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (dalej (...)) – w brzmieniu ustalonym Uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – wskazano, że radca prawny jest obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie informacje dotyczące klienta i jego spraw, ujawnione radcy prawnemu przez klienta bądź uzyskane w inny sposób w związku z wykonywaniem przez niego jakichkolwiek czynności zawodowych, niezależnie od źródła tych informacji oraz formy i sposobu ich utrwalenia (tajemnica zawodowa). Przyjmuje się, że przedmiotem zachowania tajemnicy zawodowej jest wszystko, o czym radca prawny dowiedział się w związku z udzielaniem pomocy prawnej. Użyty przez ustawodawcę termin „w związku” należy rozumieć w ten sposób, że dotyczy to 1) informacji, w tym dokumentów ujawnione przez klienta w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych, 2) informacji uzyskanych w inny sposób w związku z wykonywaniem obowiązków zawodowych, 3) dokumentów sporządzonych przez radcę prawnego dla celów świadczenia pomocy prawnej, 4) korespondencji z klientem, powstałe dla celów świadczenia pomocy prawnej (tak w „Ustawa o radcach prawnych. Komentarz” pod red. dr Tomasza Schefflera, rok 2018). Powszechnie przyjmuje się, że obowiązek zachowania tajemnicy jest podstawowym obowiązkiem radcy prawnego, w związku ze świadczeniem przez niego obsługi prawnej. W orzeczeniu Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w W. z 14.3.2016 r. (WO-95/15), wskazano, że "Niedochowanie tajemnicy zawodowej, nawet gdy radca prawny działał w słusznym interesie społecznym, stanowi poważne przewinienie dyscyplinarne". Oznacza, to, że pobudki z powodu których radca prawny ujawnia tajemnicę zawodową nie zwalniają go od obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej. W rozpoznawanej sprawie obwiniony ujawnił szereg informacji, co do których wiedzę powziął w związku z udzielaniem pomocy prawnej. Informacje te dotyczyły przebiegu postępowania sądowego, wniosków dowodowych składanych

w trakcie postępowania, rozstrzygnięć wydanych przez sądy, stanowiska organów procesowych. Podnieść należy, że informacje, które obwiniony przedstawił w trakcie wywiadu udzielonego w dniu 04 lutego 2021 r., powziął w związku z prowadzeniem spraw sądowych, bądź w postępowaniach przygotowawczych przeciwko (...) (dalej (...)). Obwiniony w trakcie trwania programu wielokrotnie odwoływał się do faktu prowadzenia przeciwko (...) spraw czy to w postępowaniu przygotowawczym, czy to w postępowaniu sądowym. Oznacza to, że informacje, opisane (...) wniosku o ukaranie objęte były tajemnicą zawodową i obowiązkiem zachowania ich w tajemnicy. Informacje te dotyczyły:

1.

prowadzonych spraw sądowych przeciwko (...) (np. od 7:29 minuty nagrania, od 9:03 minuty nagrania) , w tym np. sprawie Pani A. o ochronę dóbr osobistych (od 2:40 minuty nagrania), które dotyczyły:

a)

stanu faktycznego tych spraw (od 2:40 minuty nagrania),

b)

dokonywanych przez radcę prawnego jako pełnomocnika procesowych czynności dowodowych (poświadczone notarialnie zrzuty stron internetowych (od 4:56 minuty nagrania), wniosek o opinię biegłego sądowego – lekarza psychiatry i psychologa (od 10:16 minuty nagrania), wniosek o przeprowadzenie dowodu z nagrania wywiadu przeprowadzonego z biegłym sądowym złożony w sprawie prowadzonej przed sądem (...) od 26:24 minuty nagrania)),

c)

argumentacji użytej w obronie interesów reprezentowanej strony, w tym z przytoczeniem sporządzonych w sprawie pism procesowych (od 6:24 minuty nagrania),

d)

ustaleń faktycznych dokonanych przez Sądy różnych instancji (np. co do własności rachunku bankowego (od 8:11 minuty nagrania)) oraz treści postanowień podejmowanych przez Sądy na różnych etapach postępowania (odmowa dopuszczenia dowodów wnioskowanych przez stronę przeciwną (biegłych sądowych z zakresu informatyki (od 16:18 minuty nagrania)))

e)

treści zeznań świadka złożonych w prowadzonych przez niego postępowaniach cywilnych i karnych (od 13:46 minuty nagrania).

Z ustalonego przez Sąd stanu faktycznego sprawy wynika, że w trakcie udzielanego wywiadu, obwiniony:

1.

zwracał się do strony przeciwnej informując o planowanych czynnościach w kolejnych sprawach sądowych polegających na wykorzystaniu materiału dowodowego uzyskanego przez dokonanie zrzutu stron internetowych w kolejnych sprawach, a także gromadzeniu innych środków dowodowych (od 5:09 minuty nagrania),

2.

komentował działania sądów i wydawane przez nie wyroki w prowadzonych sprawach w sposób pejoratywny (od 15:19 minuty nagrania) w sposób następujący wskazując: „jeśli chodzi o opinie biegłych językoznawców to one występują w sprawach, które są inicjowane przez (...) no i tam się oczywiście dzieją najróżniejsze cuda, że tak się wyrażę. To są w ogóle rzeczy... no niepojęte... co ci ludzie potrafią wymyśleć za bzdury, z powodu których później są wydawane wyroki

skazujące, też często bezrefleksyjnie, bo po co się zastanawiać nad tym co taki jakiś szaman językowy weźmie wymyśli, tak? No, sąd ma gotowca, najlepiej przyklepać i niech się potem ofiara martwi.” (od 16:29 minuty nagrania),

3.

negatywnie wypowiadał się o działaniach prokuratury i biegłych sądowych w prowadzonych sprawach, przy czym w obu przypadkach uzasadnienie nie miało charakteru merytorycznego, a ośmieszający obie instytucje, w przypadku prokuratury kwestionował potrzebę istnienia jednostki do zwalczania przestępstw związanych z tzw. „mową nienawiści” (od 18:24 minuty nagrania) i sugerował skierowanie uwagi raczej na kradzieże rowerów (od 18:29 minuty nagrania), a w przypadku biegłych sądowych z zakresu językoznawstwa – przejawiając – krytykował formułowane przez nich w opiniach wnioski i oceny (od 19:54, od 24:42, od 26:50 minuty nagrania).

Zgodnie natomiast z art. 38 ust. 5-7 (...) Radca prawny powinien w swoich wystąpieniach zachować umiar i takt, radca prawny powinien unikać publicznego okazywania swojego osobistego stosunku do klienta, jego osób najbliższych i innych uczestników postępowania, negatywne nastawienie klienta do strony przeciwnej nie powinno mieć wpływu na postawę radcy prawnego, który powinien działać taktownie i bez uprzedzeń do strony przeciwnej, nie podejmując działań zmierzających do zaostrzenia konfliktu. Ponadto zgodnie z art. 49 (...) stanowi, że radca prawny nie może publicznie okazywać swojego osobistego stosunku do pracowników wymiaru sprawiedliwości, organów i innych instytucji przed którymi występuje, a także do klientów oraz osób, których dotyczą czynności przez niego wykonywane. Powyższe wskazane obowiązki oznaczają, że radca prawny w swoich wypowiedziach powinien zachować powściągliwość, powstrzymać się od wypowiadania skrajnych poglądów czy słów, powstrzymać się nadmiernej egzaltacji, emocjonalności, formułowania wypowiedzi w taki sposób aby nikt nie czuł się urażony oraz poprzestać na wypowiedzi określonej jako rzeczowa potrzeba tej wypowiedzi.

Wskazać przy tym należy, że oceny zachowania radcy prawnego należy dokonać przede wszystkim biorąc pod uwagę, czy postronny, zewnętrzny obserwator mógłby odnieść trudne do uniknięcia wrażenie, że zachowanie radcy prawnego jest ostentacyjne w stosunku do określonego uczestnika postępowania bez akceptowalnego i godziwego uzasadnienia. (tak w „Komentarz do Kodeksu Etyki Radcy Prawnego” pod red. dr Tomasz Scheffler, rok 2021). W przeprowadzonym w dniu 04 lutego 2021 r. wywiadzie zachowanie obwinionego, używane przez niego sformułowania, wypowiedzi, o których mowa wyżej nie cechowało z pewnością umiar i takt, a obwiniony w sposób jawny demonstrował negatywny stosunek zarówno do organów prowadzących sprawę dotyczące „mowy nienawiści” jak i biegłych sądowych sporządzających na wniosek organów i sądów opinie sądowe w tych sprawach. Wskazać natomiast należy, że z obowiązków wskazanych w (...) wynika, że profesjonalny charakter działań podejmowanych przez radcę prawnego oraz konieczność zachowania zawodowego dystansu wymagają od radcy prawnego wyższych standardów niż od przeciętnego człowieka tj. zachowania godnej postawy bez okazywania zbytnej bezpośredniości, poufałości czy bezceremonialności, ale także postawy cierpliwości i grzeczności w odniesieniu do każdej osoby uczestniczącej w postępowaniu („Kodeks Etyki Radcy Prawnego. Komentarz” A. Sękowska, w: T. Jaroszyński, A. Sękowska, P. Skuczyński, , Warszawa 2016).

W świetle powyższego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że ujawnienie informacji, o których mowa (...) wniosku o ukaranie z dnia 20 grudnia 2021 r., oraz zwracanie się do strony przeciwnej informując o planowanych czynnościach w kolejnych sprawach sądowych polegających na wykorzystaniu materiału dowodowego uzyskanego przez dokonanie zrzutu stron internetowych w kolejnych sprawach, a także gromadzeniu innych środków dowodowych, komentowanie działania sądów i wydawane przez nie wyroki w prowadzonych sprawach w sposób pejoratywny, w sposób następujący wskazując: „jeśli chodzi o opinie biegłych językoznawców to one występują w sprawach, które są inicjowane przez (...) no i tam się oczywiście dzieją najróżniejsze cuda, że tak się wyrażę. To są w ogóle rzeczy... no niepojęte... co ci ludzie potrafią wymyśleć za bzdury, z powodu których później są wydawane wyroki skazujące, też często bezrefleksyjnie, bo po co się zastanawiać nad tym co taki jakiś szaman językowy weźmie wymyśli, tak? No, sąd ma gotowca, najlepiej przyklepać i niech się potem ofiara martwi.”, negatywne wypowiadanie się o działaniach prokuratury i biegłych sądowych w prowadzonych sprawach, przy czym w obu przypadkach uzasadnienie nie miało charakteru merytorycznego, a ośmieszający obie instytucje, w przypadku prokuratury kwestionował potrzebę istnienia jednostki

do zwalczania przestępstw związanych z tzw. „mową nienawiści” i sugerował skierowanie uwagi raczej na kradzieże rowerów, a w przypadku biegłych sądowych z zakresu językoznawstwa – przejawiając – krytykował formułowane przez nich w opiniach wnioski i oceny, wypełnia znamiona deliktu dyscyplinarnego, o którym mowa w art. 3 ust. 3 ustawy o radcach prawnych oraz art. 15 ust. 1 (...) w związku z art. 38 ust. 5-7 (...) oraz art. 49 (...), w związku z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz wymierzył obwinionemu karę pieniężną w wysokości 4.200zł.

Orzekając karę pieniężną na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 ustawy o radcach prawnych, Sąd wziął pod uwagę przepis art. 65 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych, z którego wynika, że karę pieniężną wymierza się w granicach od półtorakrotności do dwunastokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego. Orzekając karę pieniężną Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności sprawy, w tym przede wszystkim fakt, że wypowiedź obwinionego miała miejsce w programie opublikowanym na kanale YouTube, tj. kanale powszechnie dostępnym dla osób posiadających dostęp do internetu. Z danych uwidoczonych na stronie internetowej (...) (...) (...)_mnI wynika, że strona wyświetlona została przez około 15.000 osób. Biorąc pod uwagę fakt, że swoim zachowaniem obwiniony dopuścił się naruszenia zasady zachowania tajemnicy zawodowej radcy prawnego jak również to, że wypowiedziom można zarzucić również naruszenie art. 38 ust. 5-7 oraz 49 (...), w ocenie Sądu kara pieniężna jest karą adekwatną do zarzucanego czynu. Przy wymierzaniu kary pieniężnej Sąd wziął również pod uwagę, że w trakcie przesłuchania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. obwiniony zobowiązał się do powstrzymania od ujawniania tajemnicy zawodowej radcy prawnego oraz do powstrzymania się od dokonywania oceny pracy sądów i prokuratur aby zachować najwyższe standardy wykonywania zawodu, kara pieniężna została wymierzona w minimalnej wysokości.

O kosztach postępowania Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) W. orzekł na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych, w wysokości 1.800 zł obciążając nimi obwinionego.

Pouczenie:

Stosownie do treści art. 70⁴ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (t.j. Dz.U. z 2020, poz. 75) stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości służy odwołanie od niniejszego orzeczenia do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) W., w terminie 14 dni od otrzymania niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem.